

або відпрацьовує один навик. У міру освоєння уроків з окремих тем освоюється концепція відеокурсу цілком. Цей формат дозволяє освоїти матеріал малими порціями, більш глибоко. Більше часу приділяється освоєнню знань і навичок самими учасниками та модерується тренерами на групових обговореннях.

Загалом, можна наглядно спостерігати, як компанії трансформують методико навчання персоналу від очних лекцій та сесій у віртуальну площину. Головним завданням у цьому процесі постає необхідність надання персоналу, що навчається, доступу до теоретичних основ навчання, а також, можливості без проблем знаходити необхідні інструменти - будь це відео, інструкції або тести для оцінки навичок.

УДК 330.13

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПРИБУТКОВОСТІ ЯК ЕКОНОМІЧНОЇ КАТЕГОРІЇ

Коваленко А. Ю.,

Студентка

Криворізький національний університет

JEL classification: D61

В сучасних умовах господарювання питанню управління прибутковістю приділяється першочергова увага. Прибутковість є основою забезпечення стабільної діяльності підприємства.

Прибутковість підприємства є найважливішим критерієм діяльності будь-якого підприємства, адже без відповідного рівня прибутковості підприємства можуть як втрачати ліквідність, так і банкрутувати. Потрібно забезпечувати прибутковості підприємства, так як це є показником стабілізаційного ефекту його розвитку.

Прибутковість часто ототожнюють з показником рентабельність. З економічної точки зору вони ідентичні, так як при їх обчисленні завжди в чисельнику буде прибуток, а в знаменнику витрати, які були здійснені для отримання даного прибутку. Але з математичної точки зору ці показники є зовсім різними, так як рентабельність вимірюється у відсотках.

На сьогодні не має єдиного визначення категорії «прибутковість». Далі ми розглянемо трактування цього поняття різними авторами.

Так Бланк І.О. вважає, що «в основі прибутковості лежить прибуток та рентабельність. Прибуток може бути як кількісним, так і якісним показником, а прибутковість характеризує ефективність діяльності підприємства». [1, с.768]

Тоді як Гадзевич О.І. характеризує «прибутковість показником рентабельності, який свідчить про ефективність роботи підприємства та оцінюється співвідношенням результату до затрат». [2, с.180]. Схожої думки й Мелень О.В., на його думку: «Прибутковість повною мірою виходить із сутності поняття рентабельності, яка є її індикатором та характеризує ефективність вкладеного капіталу, розпорядження грошовими та матеріальними коштами». [3, с.124] Але Єпіфанова І.Ю. та Гуменюк В.С. «пропонують оцінювати рівень прибутковості із боку розмірності, якості та потенціалу виробництва». [4, с.190]

Давидов О.І. стверджує, що «крім того, що прибутковість починається з орієнтації підприємства на максимізацію прибутку, вона є критерієм управління підприємством, у процесі якого величина прибутку застосовується як абсолютний показник, а співвідношення різних показників – як відносні». [5, с.189]. Іншої думки Антонюк Р.Р., він трактує прибутковість як «здатність генерувати додатній фінансовий результат шляхом перевищення доходу над витратами в такому розмірі, який забезпечить подальший розвиток підприємства». [6, с.51]

На думку Мочерного С.В. «прибутковість суб'єкта треба розглядати: як прибутковість усього підприємства, яка визначається відношенням річного прибутку до авансованого капіталу; як прибутковість виготовлення окремої партії товарів, яка вимірюється відношенням прибутку до собівартості товарів». [7, с. 335]

Проаналізувавши існуючі погляди, щодо визначення сутності прибутковості, на мою думку, більш доцільно розкриває поняття «прибутковість» - Хмелевський О.М. На його думку, «прибутковість – це стан підприємства, що вказує на його здатність здійснювати рентабельну діяльність, забезпечувати платоспроможність, генерувати прибуток, на основі чого забезпечувати стабільність зростання та майбутній інноваційно-інвестиційний розвиток» [8, с. 202].

Отже, прибутковість підприємства є індивідуальним показником, який включає в себе низку економічних понять та характеризується великою кількістю інших показників.

Таким чином нами в роботі досліджено теоретико-методичні підходи до визначення сутності прибутковості як економічної категорії.

Література

1. Бланк И.А. Управление прибылью / И.А. Бланк. – М. : Ника-Центр, 2007. – 768 с.
2. Гадзевич О.І. Основи економічного аналізу і діагностики фінансово-господарської діяльності підприємств : [навч. посіб.] / О.І. Гадзевич. – К. : Кондор, 20017. – 180 с.

3. Мелень О.В. Актуальні питання прибутковості підприємства та шляхи її збільшення / О.В. Мелень, Ю.Ю. Холондач // Вісник Нац. техн. ун-ту «ХПІ». Темат. вип. «Технічний прогрес і ефективність виробництва». – 2015. – № 25(1134). – С. 123–126

4. Єпіфанова І.Ю. Прибутковість підприємства: сучасні підходи до визначення сутності / І.Ю. Єпіфанова, В.С. Гуменюк // Економіка і суспільство. – 2016. – № 3. – С. 189–192.

5. Давидов О.І. Зростання вартості підприємства як цільовий критерій управління / О.І. Давидов // Актуальні проблеми економіки. – 2014. – № 9(159). – С. 186–195

6. Антонюк Р.Р. Прибутковість сільськогосподарських підприємств: природа категорії / Р.Р. Антонюк // Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства 2012. – № 126. – С. 50–55

7. Мочерний С.В. Політична економія: [навч. посібник]/С.В. Мочерний, Я.С. Мочерний- 2-ге вид., випр. і доп. – К.: Знання, 2007- с. 684

8. Хмелевський О.В. Оцінка прибутковості промислових підприємств : [монографія] / О.В. Хмелевський. – Хмельницький : Поліграфіст, 2011,с. 202